

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Capitis quarti partitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

A sionem ad Fabianum Papam dedit, exorientes hæreses accerrime infectatus est, nullam cum Hæreticis societatem inuit, Catholicorum Episcoporum familiaritate ad mortem usque constanter usus est? Caverat certe jam ante Justinianum Nicæna Synodus, ne absente eo, cujus agebatur causa, sententia ferretur. Unde præclare Pontianus Episcopus in Epistola ad Justinianum, *In extremo Epistola vestra cognovimus, quod nos non mediocriter remordet, debere nos Theodorum, & scripta Theodoret, & Epistolam Ibe damnare. Eorum dicta ad nos usque non minime pervenerunt. Quod si & pervenerunt, & aliqua ibi apocrypha, quæ contra fidei regulam sint, legerimus, dicta possumus respicere, non auctores jam mortuos præcipiti condemnatione damnare. Quod si adhuc viverent, & correcti errorem suum non condemnarent, iussissime damnarentur.* Cum ait ergo Justinianus in Edicto adversus tria Capitula: *Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem anathematizari, sciant qui talem Hæreticum defendunt, quod omnis Hæreticus usque ad finem vita in suo errore permanens, iuste perpetuo anathemati, & post mortem subicitur: & hoc in multis Hæreticis & antiquioribus & propioribus factum est, id est Valentino, Basilide, Marcione, Cerintho, Manichæo, Eunomio, & Bonoso: hoc autem idem & in Theodoro factum est, & in vita accusato, & post mortem anathematizato à sanctis Patribus minime id pertinet ad Origenem; nam et si in errores lapsus sit aliquando, ab iis tamen, postquam ab Ecclesia semel forent damnati, recedere se nolle nequitiam professus est: error fuit in intellectu; pertinaciæ crimen in voluntate non fuit. Denique suam Origeni famam & nomen satis asseruit Leo III. Pontifex Maximus, cum inter Lectiones ex Patrum lucubrationibus decerpas, & Romano insertas Breviario, nonnullas quoque ex Origenianis libris petitas eidem inferuit.*

C Qui ergo omnem hæreseos suspensionem ab Origene abesse volunt, cum iis qui invidio-
so Hæretici nomine ipsum infamant, ita conciliari posse censo; si duplici notione sumi
Hæretici appellationem dicamus, vel ad eum significandum qui hæresin aut fabrefecerit
aut secutus sit, eam licet ejurare paratus, simulatque fuisset ab Ecclesia repudiata; vel ad
designandum eum qui non hæreseos duntaxat auctor & asseclis, sed perpetuus etiam propu-
gnator, & pertinax adversus Ecclesiæ auctoritatem assertor fuerit: priore igitur notione
Hæretici nomen à Patribus Adamantio imponi, ut hæreseos auctor, non assertor significetur.
Quo sensu orthodoxi quoque Patres quamplurimi hæretici dici possunt, velut Ire-
næus, Papias, Cyprianus, & alii. Hæc insuper adhiberi potest responsio, ignominiosam
Hæretici appellationem non aliter ab Ecclesia, quam ex hypothesi cuiquam infligi, ita si
D spiritus Ecclesiæ decretis in hæresi obierit; quæ quidem in Origenem minime cadit crimi-
natio. Acquiescamus igitur in hoc Hieronymi placito è Traditionibus Ebraicis: *Hoc unum di-
co: vellem cum in vidiano nomen ejus, habere etiam scientiam Scripturarum, floccipendens imagines,
umbraque larvarum, quarum natura esse dicitur, terrere parvulos, & in angulis garrere tenebrosis,
& in illo ex Epist. 65, ad Pammach. & Ocean. c. 3. Quod si quis Iudas Zelotes opposuerit nobis erro-
resejus, audiat libere;*

*Interdum magnus dormitat Hombrus,
Vtrum operi longofas est obrepere somnum.*

Non imitemur ejus vitia, cujus virtutes non possumus sequi. Erraverunt in fide alii, iam Græci, quam
Latini, quorum non necesse est proferre nomina, ne videamur cum non sui merito, sed aliorum errore
E defendere..... Nunc vero cum simpliciter errorem ejus fatear, sic legam ut ceteros, quia sic erravit ut
ceteri. Sed dicas: Si multorum communis est error, cur solum persequimini? quia vos laudatis ut Apo-
stolum: tolle amoris integritatem, & nos tollimus odii magnitudinem: & in isto è Prolog. libr. 2. in
Mich. Nam quod dicunt, Origenis me volumina compilare, & contaminari non decere Veterum scri-
pta, quod illi imaledictum vehemens esse existimant, eandem laudem ego maximam duco, cum illum i-
mitari volo, quem cunctis prudentibus & vobis placere non dubito.

CAPVT QVARTVM.

FORTUNA DOCTRINÆ ORIGENIANÆ.

Capitis quarti partitio.

Tribus Sectionibus constat caput istud; I. Explicat quid Origeniana doctrina in Ori-
ente passa sit ab Origenis ipsius ætate, ad altercationem usque Hieronymi & Rufini, tum
etiam quam in Occidente fortuna jactata sit. II. Continet, quidquid Origenismi causa
actum est, à Theophili dissidio cum Ægyptiis monachis & Johanne Chrysostomo, ad tem-
pora Synodi Chalcedonenfis. III. Ab ea tempestate, ad hanc usque ætatem Origenismi fortu-
nam persequitur.